

[Bouet.]

alligevel er en af disse organisationer, som man ikke ønsker skal falde ind under lovens bestemmelser.

Nu har jo det ærede medlem hr. Erik Jacobsen spurgt den højtærede minister, om han vil svare på spørgsmålet. Jeg vil tro, at den højtærede minister måske bedre kan besvare det i et udvalg, og da der nu er fremsat ønske om nedsættelse af udvalg, kan ministeren, mener jeg, vente med at besvare spørgsmålet, hvis ministeren ikke nu er i stand dertil. Men jeg vil gerne gentage, at skibsførerne ombord er funktionærer i disse ords egentlige betydning akkurat som alle de andre officerer ombord.

Løvrigt skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget, som vi er villige til at gennemføre.

Anna Westergaard: Det første punktum i det foreliggende kortfattede forslag til lov om ændring i funktionærloven er af rent redaktionel art og blot en følge af vedtagelsen af sømandsloven af 1952. Det næste punktum, tilføjelsen til § 1, stk. 3, rummer derimod den realitet, at der ved vedtagelsen af denne ændring gives søens funktionærer samme organisations- og forhandlingsret og ret til anvendelse af mægling, som er hjemlet andre funktionærer i funktionærlovens forstand. Denne nye lovbestemmelse er konsekvensen af den stilling, rigsdagen indtog ved behandlingen af sømandsloven af 1952.

Som det allerede er nævnt af foregående ærede ordførere, indeholder bemærkningerne til lovforslaget imidlertid en lidt mærkelig udtalelse, idet man har fundet anledning til udtrykkelig at fremhæve, at der ikke ved forslaget er taget stilling til, hvilke grupper af søens funktionærer der vil opnå forhandlingsret ved denne ændring af funktionærloven, og man hentyder afgørelsen dels til en fortolkning af § 1, stk. 1, i funktionærloven, dels eventuelt til domstolene. Det forekommer mig, at en sådan henvisning til fortolkning og domstole ikke er heldig i bemærkningerne til et lovforslag. En tidligere fremgangsmåde af denne art gav anledning til en lang række domstolsafgørelser for tilfælde, der henhørte under funktionærloven af 1938, medens den var gældende. Det kan man se i betænkningen fra det i 1946 nedsatte udvalg angående ændringer i denne lov.

Den anviste vej er altså i tvivlstilfælde farbar, men det synes dog mindre rationelt at give loven den baggrund, at man på forhånd gør dens udøvelse i praksis så sværende, som det her er tilfældet, selvom man i funktionærloven af 1948 har gjort bestemmelserne om, hvem der omfattes af loven, mere fyldige, end de var i den første funktionærlov, der også var en nydannelse. Jeg er derfor enig i, at det bør overvejes i et udvalg at finde en mere almindelig og lidt mindre usikker form for fastlæggelse af selve lovens område, og jeg kan tiltræde forslaget om, at sagen henvises til udvalgsbehandling.

Mit parti er iøvrigt naturligvis tilhænger af, at søens funktionærer får tilsvarende rettigheder som de på landjorden arbejdende funktionærer, og vi vil med glæde i udvalget arbejde herpå og også på, at dette formål kommer til udtryk i loven så klart og præcist, som det er muligt.

Chr. Nielsen: Det område, der her lovgives på, er efter min mening så let overskueligt, at der ikke skulle være grundlag for at lade lovforslaget forlade rigsdagen indeholdende noget som helst tvivlsspørgsmål. Men det vil det efter min mening, hvis det vedtages uændret, og det samme synes de foregående talere at mene, idet de har fremhævet det sidste afsnit af bemærkningerne til lovforslaget, hvori der står, at der ikke ved forslaget er taget stilling til, hvilke grupper af søfolk der vil opnå forhandlingsret ved den foreslåede ændring af funktionærloven. Jeg synes simpelthen ikke, rigsdagen kan være bekendt at lade et lovforslag med bemærkninger af denne art passere. Jeg finder, at det er nødvendigt, at man får afklaret de tvivlsspørgsmål, som her foreligger, så meget des mere som det jo er temmelig enkelt og ligetil. Det spørgsmål, der skal klares, er nemlig, om skibsførerne, som i realiteten i dag er den eneste gruppe, der ikke har opnået forhandlingsret, fortsat skal formenes denne ret, eller om man tilsigter med lovforslaget at give skibsførerne denne naturlige ret. Skibsførerne har udtrykt et stærkt ønske om at opnå forhandlingsret, og jeg kan ikke se rettere, end at vi fra rigsdagen må imødekomme deres beskedne og naturlige krav. Jeg håber, at man i det udvalg, der nu skal nedsættes, må få skabt så klare linier i lovforslaget, at enhver henvisning til fortolkning og domstolene bliver udelukket.